

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Petiti Philosophi & Doctoris Medici, Miscellaneorum Observationum Libri quatuor

Petit, Pierre

Trajecti ad Rhenum, 1682

Cap. XII. Emendatus Porphyrii locus, ex libro [...].

urn:nbn:de:hbz:466:1-13245

lum. Nam tunc patitur visus & in meliorem adducitur conditionem: perficitur enim, dum actu videt. Hoc posteriore modo philosophi materiam pati intelligunt: dum enim ex ea aliquid fit, plane ex informi speciosa efficitur, formæ susceptione: hoc autem modo non interit, sed in suo ordine completur.

CAPUT XII.

*Emendatus Porphyrii locus, ex libro περι τῶν πρὸς τὰ νόη-
τα ἀφορμῶν.*

REcte Muretus lib. 8: *Var. Lect.* cap. 4. admonet, nullam esse mendam tam dictu exiguam, quam non magni intersit tolli e bonorum auctorum libris. Sequar ejus consilium; & quam olim animadverti dictionem male positam in parte secunda aurei libelli περι τῶν πρὸς τὰ νόητα ἀφορμῶν (quo in opere Porphyrius manum dat nobis ad ea, quæ mente sola usurpantur, nitentibus, & certis gradibus, hoc est, documentis paulatim sustollit) eam inquam, dictionem mendose ibi scriptam, obiter brevi calami ictu restituiam. locus in exstat in calce ejus tractatus, & sic in editione Holstenii conceptus est: Ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν ὑλλωρέπου (μέγ. ψυχῆς) ἔχθη ἀπορίαν πάντων, καὶ τῶν οὐκείας δυνάμεως κένωσι· εἰς δὲ νῦν ἀναγόμενον τὸ πλήρες αὐτῆς κατὰ τὴν δύναμιν ἔχθη τῆς πάσης ἡμερίσκετο τὴν μὲν εἰκότως πενίαν τὴν δὲ κέρειον, οἱ τῶτο πρῶτον γνόβες τῆ ψυχῆς τὸ πλήρες ἠνίξαντο. Quæ verba vir de philosophorum scriptis bene meritus, Holstenius, sic Latine convertit: *Quoniam vero in materiam quidem divergens omnium rerum inopiam patitur, & virtutum quoque propriarum defectum, sive exinanitionem:*
sursum

sursum vero ad mentem elevata, totius animæ virium plenitudinem experitur: illam quidem jure merito inopiam, hanc autem satietatem appellaverunt, qui primi omnium hanc animæ plenitudinem subindicarunt. Ecce quam pusilla macula sententiam totam infuscat? non enim satiatur anima unquam contemplando: alioqui amplius non gauderet: sicut homines, quam edendo voluptatem capiebant, eam saturati amittunt, & cibos respuunt. Hoc enim proprie κόρον Græci vocant, Latini Satietatem. *Homerus*

Πάντων μὲν κόρον ἐστὶ καὶ ὑπὸν &c.

Terentius Eunuchus Act. 5. scen. 6.

Ex meo propinquo rure hoc capio commodi:

Neque agri, neque urbis odium me unquam percipit.

Ubi satias cepit fieri, commuto locum.

Quæ scriptoris accuratissimi verba ostendunt satietatem cum odio, sive, quod idem est, tædio proprie esse conjunctam: proinde & κόρον idem Græcis significet, necesse est; & ex citatis *Homeri* verbis patet. Sed quorsum hæc, cum possim *Platonis* locum indicare, ad quem ibi alludit *Porphyrus*? sine dubio ad fabulam respexit de Peniæ & Porri concubitu in hortis *Jovis* a *Platone* commemoratam in *Symposio* hæc sunt verba: Ὅτε γὰρ ἐγένετο ἡ Ἀφροδίτη, εἰσιῶντο οἱ θεοὶ, οἵτε ἄλλοι, καὶ ὁ τῆς Μητιδὸς υἱὸς Πόρος. ἐπειδὴ δὲ ἐδέπνησαν, προσαιήσασα, οἷον δὴ, εὐωχίας ἕσης ἀφίκετο ἡ Πενία, καὶ ἦν παρὰ τὰς θύρας. ὁ οὖν Πόρος μεθύσει τῆς νέκταρος (οἶνον γὰρ ἔπιον ἦν) εἰς τὸν τῆς Διὸς κῆπον εἰσελθὼν, βαρηνμένον εὔδεν. ἡ οὖν Πενία ἐπιβουλεύσασα διὰ τὴν ἀλιῆς ἀπορίαν, παιδίον ποιήσασθαι ἐκ τῆς Πόρος, καὶ ἀκλινεῖαί τε παρὰ ἀντὶ καὶ ἐκώησε τὸν Ἔρωτα. i. *Quando nata est Venus, parato convivio discubuerunt Dii ceteri, & Metidis filius Porus abundantia Deum cum cenati essent, Penia, hoc est, paupertas, mendicatura cibum, utpote epulis illic large appositis venit, & ad fores stabat. At Porus quidem nectare ebrius (nondum enim vinum in usu erat) cum Jovis hortum ingressus esset, ibi somno*

gravatus jacebat. Penia autem ob inopiam consilium capit filium ex Poro per insidias suscipiendi; cumque illi accubisset, Amorem concepit. Ex his igitur verbis apparet non κόρον, sed Πόρον eo Porphyrii loco scribi debere, cum sit, uti dixi, allusio ad fabulam philosophicam, de animæ cum intellectu conjunctione, per quam ex inope locuples fit, & veris bonis repletur. De hac fabula vide & Plotinum lib. 5. Ennead. 3.

CAPUT XIII.

Locus e Themistii orationibus enucleatus. quis ibi novus Empedocles?

IN oratione ad Jovianum Imperatorem locus occurrit, in quo fit mentio junioris Empedoclis. Ibi doctissimus interpretes in notis, quas ad eum auctorem dedit, sic conjecturam suam proponit, ut periculum metuat. Sane non immerito, quando ex eo periculo, ut mox patebit, se expedire non potuit. Ad quem locum priusquam accedo; nonnulla de Themistii in ea oratione proposito præmittere operæ pretium est. Ad Jovianum Imperatorem habita hæc oratio est Dardaстанæ, cum post susceptum imperium, Constantinopolim revertens per eam urbem transiret; Themistius autem cum aliis Senatorii ordinis principibus eodem se contulisset, congratulandi causa, ut mos est. Ad laudes igitur imperatoris conversus, hoc in primis nomine eum commendat, quod liberum unicuique relinqueret, quam a Majoribus religionem accepisset, eam tenere, idque edicto sanxisset: tum hoc Diis oppido gratum acceptumque esse, si quis numen suo modo colat, speciosa & plausibili oratione disse-

rit.